

۲۰۱۳/۱۰/۲۵

داکتر غلام محمد انصاری

خطرات افسرده گی (Depressionen): سترس در دوران حاملگی رده های در دماغ طفل به جا میگذارد

منبع: شپیگل آنلین، نویسنده: کاترین نوبی بوور

<http://www.spiegel.de/gesundheit/schwangerschaft/stress-in-der-schwangerschaft-hinterlaesst-spuren-im-gehirn-a-۹۲۸۵۵۵.html>

سترس در دوران حاملگی یک فکتور خطر (Risk) را برای افسردگی های بعدی و دیگر امراض بار می آرد که محققان شهر Jena (آلمان) در تحقیقات خود به این نتیجه رسیده اند. در مغز اطفال هنوز تولد نشده کشف نمودند که هارمون های سترس چه رده های به جا می گذارند.

هر زن در دوران حاملگی این سوال را مطرح می سازد " طفل در بطن من چه احساس و دریافت ها دارد؟" آیا ترس، فشار، غم و درد که مادر در دوران حاملگی احساس می کند به طفل در بطن مادر نفوذ میکند؟ و به خصوص: میتواند این یک ضرری در مراحل بعدی زندگی ایجاد نماید؟ واقعیت امر این است که فشار های مادر ناشی از سترس ها تا جنین میرسد ولی نه به شکل یک و یک: انزایم های در پلاسنتا (Placenta) است که جنین را از ترس ها و نا آرامی های زیاد مادر حفظ میکند ولی با وجود آن ۱۰% از هارمون های سترس مادر یعنی کورتیزول (Kortisol) به موجود کوچک میرسد. این مقدار کافیهست که یک تأثیر بزرگ بالای طفل در بطن مادر داشته باشد.

محقق کلینک نیورولوژی، هانس بورگر، از پوهنتون شهر Jena که روز جمعه نتایج تحقیقات خود را در سالگرد مجمع المانی برای تحقیقات خواب و طبابت خواب DGSM در شهر ویسبادن آلمان پیش نمود، به این نتیجه رسید.

"سترس دوران حاملگی سبب بلند رفتن دوام دار هارمون های سترس برای طفل در بطن مادر شده و پروسه پخته شدن دماغ را سرعت می بخشد".

اینرا آقای متیاس شواب (Mattias Schwab)، داکتر اعصاب که در Jena گروه کاری "رشد دماغی جنین و تحت پروگرام قرار دادن امراض را در مراحل بعدی زندگی" رهبری می کند می گوید: "سترس در دوران حاملگی یک عامل عمده خطر برای ایجاد افسردگی و امراض دیگر در مراحل بعدی زندگی می باشد."

د پانو شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليلولو مخکي په خیر و لولئ

EEG در بطن مادر: برای اینکه بتوان فعالیت های دماغ را توسط EEG معاینه نمود، محققان تحقیقات خود را روی گوسفند ها انجام دادند. چون حاملگی و انکشاف دماغی آنها مانند دماغ انسان سیر می نماید، به حیوانات مادر بینامیتازون Betamethasone تزریق گردید. این یک ماده مصنوعی کیمیاویست که مانند کورتیزول (Kortisol) انسان ها به گروپ گلوکو ستریوئید (Glucocorticoiden) ها تعلق دارد و همچنان در مادران که از خطر زایمان پیش از وقت تهدید می شوند، تزریق می گردد.

این دوا سبب پخته شدن سریع شش های طفل شده و به این ترتیب چانس زنده ماندن طفل را بالا می برد. در گوسفندان در هفته ۲۵ تا ۳۲ حاملگی این دوا تزریق می شود.

نتیجه: هارمون سترس نه تنها سبب پخته شدن شش ها شده بلکه پخته شدن دماغ را نیز سبب گردید، شواپ می گوید: "این قضیه بخصوص در انکشاف خواب توام باخیال که به صورت نورمال در سه ماه آخر حاملگی تا چندین هفته ادامه می یابد، ملاحظه گردید." بینامیتازون در دماغ مانند یک سویچ عمل می کند که خواب توام با خیال را در حدود دو تا سه روز فعال می سازد.

نتیجه دیگری این تحقیقات آن بود که مراحل خواب را به صورت دوام دار به بخش ها تقسیم می نمود. خواب عمیق و خواب تخیلی در فاصله های کوتاه تغییر و تبدیل می شد. به پارچه ها تقسیم شدن خواب یک علامت تیپیک برای افسردگی های دوران بعدی زندگیست و قرار گفتار شواپ این وضع در اطفال نوزاد انسان ها نیز تبارز می کند، "در صورتیکه مادر در دوران حمل دچار سترس بالا تر از حد نورمال باشد."

ریسک زیاد افسردگی در نزد متولدین پیش از وقت مشکل در پخته شدن پیش از وقت ساختار های دماغ:

شواپ به این عقیده است که: "این به قیمت پروسه تکامل و تقسیمات حجرات تمام میشود" این ادعا را سایر متخصصین طبی نیز تصدیق نموده اند. تورستن برون (Thorsten Braun) داکتر بخش ولادی شفاخانه شارپیتی برلین میگوید: "اطفال که توسط دوا پخته شدن شش یعنی بینامیتازون Betamethasone تداوی شده اند، گراف سترس شان به صورت واضع فعالیت بیشتر را نشان میدهد و داری وزن کم می باشند."

برون میگوید: "به ۸ تا ۱۰٪ خانمهای حامله در المان در حال تهدید زایمان پیش از وقت بینامیتازون داده میشود." پیچکاری پخته شدن شش قبل از وقت، ۳۱٪ مرگ اطفال متولد قبل از وقت را کاهش میدهد. ولی در تجارب و تحقیقات بالای حیوانات به اثبات رسیده که تزریق هارمون سترس در وقت حمل در مراحل بعدی زندگی مبتلا شدن به امراض مثل فشار بلند خون، امراض قلبی و مرض شکر را سهلتر میسازد. مطالعات بالای انسان ها نشان داد که ریسک مبتلا شدن به افسردگی و اختلالات سلوکی در آنها خیلی بلند می باشد.

وقت ملاقات با داکتر " بهترین راه برای یک حاملگی متوازن"

در یک مطالعه تحقیقی غیر رسمی، شواپ و تیم کاری اش ۴۰ طفل هشت ساله را که در رحم مادر توسط بینامیتازون تداوی شده بودند با چهل طفل که بصورت نورمال متولد گردیده اند، به مقایسه گرفت. در یک آزمایش سترس، اطفال تداوی شده واضحا نتایج خراب داشتند، ۱۰٪ ایگوی آنها به صورت اوسط نسبت به اطفال نورمال پائین تر بوده و در توجه و تمرکز دچار مشکل میشدند. بر علاوه EEG این اطفال نشان داد که خود را پیش از آزمایش نمی توانستند راحت سازند و دماغ خود را در جریان آزمایش فعال نمایند.

د پانو شمیره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په څیر و لولئ

وقت اطفال قبل از تولد هارمون سترس را دریافت نمایند وجود سطح بلند هارمون ها را نورمال تلقی مینمایند. شوپ گت: "این اطفال در رحم مادر چنان پروگرام میشوند که در تمام طول عمر هارمون سترس را افزای نمایند." این بی تفاوتی است که آیا هارمون سترس در وقت حمل تزریق شده یا از خود مادر انتقال یافته است.

محققین پوهنتون Tilburg هالند توانستند به اثبات برسانند، که سترس مادر بخصوص در هفته های ۱۲ تا ۲۲ حاملگی بر انکشاف احساسات و خلاقیت های طفل تأثیرات نامناسب داشته که تا ۲۰ سال بعد هم وضاحت میداشته باشد.

شوپ از تولید ترس در این زمینه هشدار میدهد و می گوید: "سترس در دوران حاملگی نورمال است" همچنان بیچکاری پخته شدن شش یک تداوی ضروری میتواند باشد. ولی "سطح بلند هارمون های سترس در جنین و رحم مادر بعد از این تحقیقات خاطر نشان ساخت که در پیدایش امراض نقش زیاد تر را از آنچه تا حال تصور میرفت دارد."

خلاصه نتیجه گیری مترجم از تحقیقات فوق: سترس در دوران قبل از حمل، جریان حمل و پس از زایمان یکی از عوامل عمده و اساسی در بروز امراض در مراحل بعدی زندگی بوده و تأثیر مستقیم بر حالت صحت روحی، عقلی، جسمی و اجتماعی طفل میداشته باشد.

تبصره مترجم: نقد من بر آقای شوپ در اظهارات اخیر اش در تحقیق فوق این است که او نتوانسته است مواضع علمی خود را به دفاع گرفته و راه های درستی در حل مشکل تحقیقی و نتایج ناشی از آن را پیشنهاد نماید. در عوض با نوشتن "سترس در دوران حاملگی نورمال است" و "بیچکاری پخته شدن شش یک تداوی ضروریست" محتوا و نتیجه تحقیق فوق را رد نموده راه را برای تحقیق عمیق بعدی علمی در این زمینه دچار مشکلات ساخته است. زیرا موضوع مرکزی این تحقیقات بحث روی سترس نورمال دوران حاملگی نبوده بلکه سترس دوام دار و مرضی که متداوم سبب افزای کورتیزول یعنی هارمون سترس می گردد، بوده است.

او با این دو بیان اخیر نخواست منسوبین فابریکه های تولید دوا را مایوس نماید و در راه حل تهدابی این مشکل تعمق ننموده است که این از نظر علمی درست نیست. از نظر من راه یابی را باید در پروگرام های حمایه طفل و مادر در برابر سترس مرضی جستجو نمود و با حداقل رساندن این سترس حیات طفل و مادر را مورد حمایت قرار داد. از طرف دیگر دلیل حمل های قبل از وقت را عمیق تر مورد مطالعه و تحقیق قرار داده و عوامل اصلی آن را مثلاً در سترس های دوام دار و ده ها عوامل محیطی، غذایی، عقلی، روانی و اجتماعی دیگر مورد تحقیق قرار داد.

تذکر: سپاس فراوان از محترم انجنیر قیس کبیر که لطف کرده مطلب فوق را برایم ارسال داشتند. از آن جای که تحقیقات فوق با برداشت، نظریات و تحقیق من پیوند دارند. من تلاش نمودم تا با حفظ سلامت ترجمه آنرا خدمت شما ارائه نمایم. زیرا این تحقیقات صحت نظریات و برداشت هایم را در رابطه به "پیدایش و نقش شعور و ماتحت شعور در زنده گی انسان ها" تصدیق مینمایند. ضمناً با تحقیقات فوق نظریه "در انسان شناسی گفته شده که در ۹ ماه حمل طفل در حد اعلاي راحت است و کمبود ندارد، مادر هم خود را پور و با کفایت می یابد..." رد گردیده و نشان داد که نظریه فوق روی تحقیقات علمی قرن ۲۱ استوار نبوده و موضوع برعکس آن است.

پایان

د پانو شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ